

Datum van inontvangstneming : 10/06/2025

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-302/25 – 1

Zaak C-302/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

24 april 2025

Verwijzende rechter:

Oberste Gerichtshof (Oostenrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 april 2025

Verzoekende partij:

Desch-Drexler Buch- und Papierhandels & Verlags GesmbH

Verwerende partij:

WV

REPUBLIEK OOSTENRIJK

OBERSTE GERICHTSHOF

Het Oberste Gerichtshof (hoogste federale rechter in civiele en strafzaken, Oostenrijk) heeft als rechter in *Revision* [OMISSIS] in de zaak van Desch-Drexler Buch- und Papierhandels & Verlags GesmbH, [OMISSIS] 7423 Pinkafeld (Oostenrijk), [OMISSIS], verzoekster, tegen WV, [OMISSIS] 12437 Berlijn, Duitsland, [OMISSIS], verweerder, betreffende een vordering tot het staken van inbreuken en tot openbaarmaking van een vonnis (totaal geldelijk belang: 47 500 EUR), naar aanleiding van de buitengewone *Revision* van verzoekster tegen het vonnis van het Oberlandesgericht Wien (hoogste rechterlijke instantie van de deelstaat Wenen, Oostenrijk) van 30 januari 2025, GZ 4 R 13 5/24p-3 1, de volgende

beslissing

gegeven:

I. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) wordt krachtens artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Moet artikel 1, lid 6, van richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (richtlijn inzake elektronische handel) aldus worden uitgelegd dat een nationale regeling die het een eindverkoper in het economische verkeer voor concurrentiedoeleinden in het binnenland verbiedt om de tot 5 % beperkte en toegestane verlaging van een vastgestelde minimumprijs voor Duitstalige boeken aan te kondigen aan eindverbruikers, een maatregel is in de zin van artikel 1, lid 6, van de richtlijn en een eindverkoper uit een andere lidstaat zich bij een grensoverschrijdende verkoop dus niet kan beroepen op artikel 3, lid 2, van deze richtlijn („beginsel van het land van oorsprong”)?

II. [OMISSIS] [schorsing van de procedure]

Motivering:

I.:

A. Feiten

- 1 Verzoekster exploiteert boekhandels in Oostenrijk alsook een bijbehorende onlineshop en levert aan klanten met een postadres in Oostenrijk.
- 2 Verweerder, die in Duitsland is gevestigd, verkoopt als individuele ondernemer op een onlineplatform ook aan klanten in Oostenrijk onder meer Duitstalige boeken als grensoverschrijdende levering. Hij kondigt in dit verband boeken aan tegen prijzen (inclusief btw) die weliswaar stroken met de Duitse juridische situatie, maar onder de in Oostenrijk geldende minimumprijzen liggen (zij het minder dan 5 %)

B. Verloop van de procedure tot nu toe

- 3 **Verzoekster** vordert, verweerder te verbieden om in het economische verkeer voor concurrentiedoeleinden aan Oostenrijkse eindverbruikers producten met een vaste prijs aan te kondigen met een prijs die onder de voor Oostenrijk vastgestelde minimumprijs ligt. Verweerder maakt inbreuk op de Oostenrijkse regeling van § 7, lid 2, Buchpreisbindungsgesetz 2023 (wet op de vaste boekenprijs; hierna: „BPrBG”) (zie hieronder). De partijen in dit geding concurreren direct met elkaar, zodat verzoekster het recht heeft om verweerders inbreuk op de wet geldend te maken.

- 4 **Verweerder** werpt onder meer tegen dat de prijzen van de door hem aangeboden boeken stroken met de Duitse juridische situatie. Het Oostenrijkse BPrBG is op hem niet van toepassing op grond van het „beginsel van het land van oorsprong” van richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (richtlijn elektronische handel; hierna: „richtlijn 2000/31”).
- 5 De **rechter in eerste aanleg** heeft de vordering toegewezen. Hij heeft opgemerkt dat de eindverkoper bij verkoop van producten in de zin van het BPrBG de vastgestelde minimumprijs weliswaar (met maximaal 5 %) mag verlagen, maar dat het niet is toegestaan om deze verlaging aan te kondigen, wat in het onderhavige geval wel is gebeurd.
- 6 De **appelrechter** heeft het vonnis aldus gewijzigd dat de vordering wordt afgewezen. Hij heeft daarbij verwezen naar een recente beslissing van het Oberste Gerichtshof (OGH), waarin is geoordeeld dat in een dergelijke situatie de betrokken Duitse boekhandelaar zich kan beroepen op het „beginsel van het land van oorsprong” van artikel 3, lid 2, van richtlijn 2000/31 en dat het Duitse recht geen reclamebeperkingen kent (OGH, arrest van 19 november 2024, zaaknummer 4 Ob 161/24s).
- 7 Het **Oberste Gerichtshof** (hierna: „verwijzende rechter”) moet thans beslissen op verzoeksters beroep in buitengewone *Revision* tegen het arrest in hoger beroep.
- 8 **Verzoekster** voert in haar rechtsmiddel in wezen aan dat het beginsel van het land van oorsprong van richtlijn 2000/31 niet van toepassing is op grond van artikel 1, lid 6, ervan. De bepalingen van het Oostenrijkse BPrBG dienen ter bescherming van boeken als culturele goed, derhalve ook „*ter bevordering van de cultuur- en taalverscheidenheid*” in de zin van artikel 1, lid 6, van richtlijn 2000/31.
- 9 **Verweerder** herhaalt in zijn antwoord op het rechtsmiddel in wezen zijn huidige standpunt en concludeert tot afwijzing van het rechtsmiddel, subsidiair tot verwerping ervan.
- 10 Beide partijen geven in overweging om het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing (over de uitlegging van artikel 1, lid 6, van richtlijn 2000/31).

C. Relevante bepalingen

Richtlijn 2000/31: HOOFDSTUK I ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel en toepassingsgebied

[...]

6. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan maatregelen die op communautair of nationaal niveau met inachtneming van het Gemeenschapsrecht genomen zijn ter bevordering van de cultuur- en taalverscheidenheid en ter bescherming van het pluralisme.

Artikel 2

Definities

h) „gecoördineerd gebied”: de in de nationale rechtsstelsels vastgelegde vereisten voor dienstverleners van de informatiemaatschappij en diensten van de informatiemaatschappij, ongeacht of die vereisten van algemene aard zijn dan wel specifiek daarop zijn toegesneden:

i) Het gecoördineerde gebied omvat vereisten waaraan de dienstverlener moet voldoen met betrekking tot:

- het starten van een activiteit van een dienst van de informatiemaatschappij, zoals vereisten inzake kwalificatie, vergunning en aanmelding,

- het uitoefenen van een activiteit van een dienst van de informatiemaatschappij, zoals vereisten inzake gedrag van de dienstverlener, vereisten inzake kwaliteit en inhoud van de dienst inclusief inzake reclame en contracten, of vereisten inzake aansprakelijkheid van de dienstverlener.

ii) Het gecoördineerde gebied omvat niet vereisten met betrekking tot:

- goederen als zodanig,

- de levering van goederen,

- diensten die niet langs elektronische weg verleend worden.

[...]

Artikel 3

Interne markt

1. Iedere lidstaat zorgt ervoor dat de diensten van de informatiemaatschappij die worden verleend door een op zijn grondgebied gevestigde dienstverlener voldoen aan de in die lidstaat geldende nationale bepalingen die binnen het gecoördineerde gebied vallen.

2. De lidstaten mogen het vrije verkeer van diensten van de informatiemaatschappij die vanuit een andere lidstaat worden geleverd, niet beperken om redenen die vallen binnen het gecoördineerde gebied.

3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing op de in de bijlage genoemde gebieden.

4. De lidstaten kunnen maatregelen nemen om voor een bepaalde dienst van de informatiemaatschappij van lid 2 af te wijken, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

a) De maatregelen moeten:

i) noodzakelijk zijn voor een van de volgende doelstellingen:

- de openbare orde, in het bijzonder de preventie van, het onderzoek naar, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten, waaronder de bescherming van minderjarigen en de bestrijding van het aanzetten tot haat wegens ras, geslacht, godsdienst of nationaliteit en van schendingen van de menselijke waardigheid ten aanzien van individuen,

- de bescherming van de volksgezondheid,

- de openbare veiligheid, met inbegrip van het waarborgen van de nationale veiligheid en defensie,

- de bescherming van consumenten, met inbegrip van beleggers;

ii) worden genomen ten aanzien van een bepaalde dienst van de informatiemaatschappij waardoor afbreuk wordt gedaan aan de onder i) genoemde doelstellingen of een ernstig gevaar daarvoor ontstaat;

iii) evenredig zijn aan die doelstellingen.

b) de lidstaat moet, alvorens de betrokken maatregelen te nemen en onverminderd eventuele rechtszaken, met inbegrip van het vooronderzoek en in het kader van een strafrechtelijk onderzoek verrichte handelingen:

- de in lid 1 bedoelde lidstaat verzoeken maatregelen te nemen, maar deze is daar niet of onvoldoende op ingegaan;

- de Commissie en de in lid 1 bedoelde lidstaat in kennis stellen van zijn voornemen om de betrokken maatregelen te nemen.

5. In urgente gevallen kunnen de lidstaten afwijken van de in lid 4, onder b), genoemde voorwaarden. In dat geval moeten de Commissie en de in lid 1 bedoelde lidstaat onverwijld in kennis gesteld worden van de maatregelen en van de redenen van de urgentie.

6. Onverminderd de mogelijkheid voor de lidstaat om de uitvoering van de betrokken maatregelen voort te zetten, gaat de Commissie zo spoedig mogelijk na of de haar ter kennis gebrachte maatregelen verenigbaar zijn met het gemeenschapsrecht. Concludeert zij dat de maatregelen niet verenigbaar zijn, dan

verzoekt zij de lidstaat in kwestie om van beoogde maatregelen af te zien of om de uitvoering onmiddellijk te staken.

[...]

BIJLAGE

AFWIJKINGEN VAN ARTIKEL 3

In artikel 3, lid 3, bedoelde gebieden waarop artikel 3, leden 1 en 2, niet van toepassing zijn:

- auteursrechten, naburige rechten, rechten bedoeld in richtlijn 87/54/EEG(1) en in richtlijn 96/9/EG(2), alsmede industriële-eigendomsrechten;

- de uitgifte van elektronisch geld door instellingen waarvoor de lidstaten een van de in artikel 8, lid 1, van richtlijn 2000/46/EG(3) bedoelde afwijkingen hebben toegepast;

- artikel 44, lid 2, van richtlijn 85/611/EEG(4);

- artikel 30 en titel IV van richtlijn 92/49/EEG(5), titel IV van richtlijn 92/96/EEG(6), de artikelen 7 en 8 van richtlijn 88/357/EEG(7) en artikel 4 van richtlijn 90/619/EEG(8);

- de vrijheid van de partijen om het op hun contract toepasselijke recht te kiezen;

- contractuele verplichtingen betreffende consumentenovereenkomsten;

- de formele geldigheid van contracten waarbij rechten op onroerende zaken ontstaan of worden overgedragen, indien op deze contracten ingevolge het recht van de lidstaat waar de onroerende zaak is gelegen, verplichte vormvereisten van toepassing zijn;

- de toelaatbaarheid van ongevraagde commerciële communicatie per elektronische post.

Österreichisches Bundesgesetz, mit dem bestimmte rechtliche Aspekte des elektronischen Geschäfts- und Rechtsverkehrs geregelt werden (E-Commerce-Gesetz), [Oostenrijks bondswet tot regeling van bepaalde juridische aspecten van het elektronische handels- en rechtsverkeer; hierna: „ECG”]

Definities

§ 3 *In deze bondswet wordt verstaan onder:*

[...]

8. „gecoördineerd gebied”: de algemene of specifieke bepalingen voor diensten van de informatiemaatschappij en voor dienstverleners van de informatiemaatschappij en diensten inzake het starten en het uitoefenen van een dergelijke activiteit, met name bepalingen inzake kwalificatie en gedrag van dienstverleners, vergunning of aanmelding alsook kwaliteit en inhoud van de diensten van de informatiemaatschappij – inclusief bepalingen inzake reclame en contracten – en inzake de juridische aansprakelijkheid van de dienstverlener.

[...]

Beginsel van het land van oorsprong en uitzonderingen

Beginsel van het land van oorsprong

§ 20. (1) In het gecoördineerde gebied (§ 3, punt 8) worden de wettelijke vereisten voor een dienstverlener die in een lidstaat gevestigd is, beheerst door het recht van die staat.

(2) Behoudens het bepaalde in § 21 tot en met § 23 mag het vrije verkeer van de diensten van de informatiemaatschappij vanuit een andere lidstaat niet worden beperkt op grond van binnenlandse bepalingen die binnen het gecoördineerde gebied vallen.

Uitzonderingen op het beginsel van het land van oorsprong

§ 21. Het beginsel van het land van oorsprong wordt ten aanzien van de volgende gebieden niet toegepast:

1. belangen van auteursrechten en naburige rechten, van industriële-eigendomsrechten alsook van de bescherming van databanken en halfgeleiders;
2. [OMISSIS]
3. [OMISSIS]
4. [OMISSIS]
5. de vrijheid van de partijen om het op hun contract toepasselijke recht te kiezen;
6. contractuele verplichtingen betreffende consumentenovereenkomsten waaronder de wettelijke informatieplichten die een bepalende invloed hebben op de beslissing over de sluiting van een contract;
7. [OMISSIS]
8. de toelaatbaarheid van ongevraagde reclame en andere maatregelen ter afzetbevordering per elektronische post;

9. [OMISSIS]

10. *de vertegenwoordiging van een partij en de verdediging van zijn belangen ten overstaan van rechterlijke instanties, onafhankelijke administratieve kamers of overheidsorganen in de zin van artikel 133, punt 4, B-VG (Bundes-Verfassungsgesetz; Oostenrijkse grondwet);*

11. [OMISSIS]

12. *bepalingen inzake producten, zoals bijvoorbeeld veiligheidsnormen, etiketteringsvoorschriften, verboden en beperkingen van het houden of het bezit ervan alsook over de aansprakelijkheid voor gebrekkige producten;*

13. *bepalingen inzake de levering van producten, waaronder de levering van geneesmiddelen; en*

14. *bepalingen inzake diensten die niet elektronisch worden geleverd.*

Afwijkingen van het beginsel van het land van oorsprong

§ 22. (1) *Een rechtbank of administratieve autoriteit kan binnen het kader van zijn wettelijke bevoegdheden in afwijking van het beginsel van het land van oorsprong maatregelen nemen die het vrije verkeer van de diensten van de informatiemaatschappij die vanuit een andere lidstaat worden geleverd, beperken. Dergelijke maatregelen moeten echter noodzakelijk zijn ter bescherming van de in lid 2 genoemde rechtsbelangen. Zij mogen slechts betrekking hebben op een dienstverlener die een van deze rechtsbelangen aantast of in ernstige mate dreigt aan te tasten. Tevens moeten zij in een redelijke verhouding staan tot de daarmee nagestreefde doelstellingen.*

(2) *Het vrije verkeer van de diensten van de informatiemaatschappij die vanuit een andere lidstaat worden geleverd kan slechts worden beperkt om de volgende redenen:*

1. *de bescherming van de openbare orde, bijvoorbeeld ter preventie van, het onderzoek naar, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten, waaronder de bescherming van minderjarigen en de bestrijding van het aanzetten tot haat wegens ras, geslacht, godsdienst of nationaliteit;*
2. *schendingen van de menselijke waardigheid ten aanzien van individuen,*
3. *de bescherming van de volksgezondheid;*
4. *de openbare veiligheid, met inbegrip van het waarborgen van de nationale veiligheid en defensie, en*
5. *de bescherming van consumenten met inbegrip van beleggers.*

§ 23. (1) Een administratieve autoriteit moet de Europese Commissie en de bevoegde autoriteit van de andere lidstaat in kennis stellen van haar voornemen om maatregelen te nemen die het vrije verkeer van diensten van de informatiemaatschappij die vanuit een andere lidstaat worden geleverd, beperken, en hen verzoeken om passende maatregelen te nemen tegen de dienstverlener. De autoriteit kan de door haar beoogde maatregelen pas uitvoeren, wanneer de bevoegde autoriteit van de andere lidstaat daar niet of onvoldoende binnen een redelijke termijn op is ingegaan.

(2) Bij dreigend gevaar kan de administratieve autoriteit die door haar beoogde maatregelen ook vaststellen zonder mededeling aan de Commissie en verzoek aan de bevoegde autoriteit van de andere lidstaat. In dat geval moet zij de Commissie en de bevoegde autoriteit onverwijld in kennis stellen van de door haar genomen maatregel en van de redenen voor de aanname dat er gevaar dreigt.

(3) De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing op gerechtelijke procedures.

Österreichisches Bundesgesetz über die Preisbindung bei Büchern [Buchpreisbindungsgesetz 2023 (BPrBG); bondswet op de vaste boekenprijs].

Doel

§ 1. Deze bondswet is bedoeld ter bescherming van boeken als cultureel goed. Het moet een breed en hoogwaardig aanbod van boeken tegen redelijke prijzen voor het publiek zekerstellen. Met inachtneming van de bedrijfseconomische omstandigheden van de boekhandel moet de daarvoor noodzakelijke verscheidenheid aan titels middels een groot aantal verkooppunten worden gewaarborgd door de vaststelling van minimumprijzen voor de verkoop aan eindverbruikers.

Toepassingsgebied

§ 2. Deze bondswet is van toepassing op de uitgave en de invoer van Duitstalige boeken, elektronische boeken (e-books) en muziekgaven, alsmede op de handel daarin.

[...]

Vaststelling van de prijs

§ 4. De uitgever of de importeur van een product in de zin van § 2 is verplicht, voor de door hem uitgegeven of door hem in Oostenrijk ingevoerde producten in de zin van § 2 een minimumprijs vast te stellen en bekend te maken.

(2) De importeur is gebonden aan de minimumprijs die door de uitgever voor Oostenrijk is aanbevolen. Indien er voor Oostenrijk geen minimumprijs is aanbevolen, mag de importeur geen lagere prijs vaststellen dan de minimumprijs die voor de staat van uitgave is vastgesteld of aanbevolen met aftrek van de voor

de staat van uitgave geldende btw en vermeerderd met de voor Oostenrijk geldende btw.

(3) Een importeur die in een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER), producten in de zin van § 2 koopt tegen een van de gebruikelijke inkoopprijzen afwijkende lagere prijs, kan de door de uitgever voor de staat van uitgave vastgestelde of aanbevolen prijs, in geval van wederinvoer de door de nationale uitgever vastgestelde prijs evenredig aan het verkregen handelsvoordeel verlagen. Dit geldt niet wanneer de betrokken producten enkel zijn uitgevoerd met het oog op wederinvoer, teneinde deze bondswet te ontduiken.

(4) De vaststelling van een prijs door de importeur volgens de leden 1 tot en met 3 kan achterwege blijven, indien een dergelijke prijs voor een bepaald product in de zin van § 2 reeds is vastgesteld en overeenkomstig § 5, lid 1, is bekendgemaakt.

[...]

Vaste prijs

§ 7. (1) Eindverkopers mogen bij verkoop van producten in de zin van § 2 aan eindverbruikers de volgens § 4 vastgestelde minimumprijs met maximaal 5 % verlagen.

(2) Eindverkopers mogen in het economisch verkeer voor concurrentiedoeleinden een verlaging van de minimumprijs in de zin van lid 1 niet aankondigen.

(3) De verplichting van lid 1 geldt niet voor producten in de zin van § 2 waarvan de minimumprijs meer dan 24 maanden geleden voor het eerst overeenkomstig § 5 is bekendgemaakt en die meer dan zes maanden geleden zijn geleverd. Eindverkopers kunnen zich slechts op deze uitzondering beroepen wanneer zij de verkoop van dergelijke producten uitdrukkelijk als „magazijnverkoop” aankondigen. Deze uitzondering geldt niet voor eindverkopers die zelf ingevolge deze wet verplicht zijn om een minimumprijs voor deze producten vast te stellen en bekend te maken.

(4) De eindverkoper moeten aantonen dat aan de vereisten van lid 3 is voldaan.

[...]

- 11 Het Duitse **Buchpreisbindungsgesetz** (van 2 september 2002, BGBl I, blz. 3448, laatstelijk gewijzigd bij artikel 23 van de wet van 8 oktober 2023, BGBl. 2023 I, nr. 272) bepaalt, anders dan in Oostenrijk, geen minimumprijs, maar een vaste prijs en omvat met betrekking tot de verkoop aan eindverbruikers geen regels inzake de uitvoer van boeken noch reclamebeperkingen:

§ 3 Vaste prijs

Eenieder die beroeps- of bedrijfsmatig boeken verkoopt aan eindafnemers in Duitsland, moet zich houden aan de prijs die volgens § 5 is vastgesteld. Dit geldt niet voor de verkoop van tweedehands boeken.

§ 5 Vaststelling van de prijs

(1) Eenieder die boeken uitgeeft of importeert voor de verkoop aan eindafnemers in Duitsland is verplicht om voor de uitgave van een boek een prijs inclusief btw (eindprijs) vast te stellen voor de verkoop aan eindafnemers in Duitsland en op passende wijze bekend te maken. Hetzelfde geldt voor wijzigingen van de eindprijs.

(2) Eenieder die boeken importeert mag bij de vaststelling van de eindprijs, de door de uitgever van de staat van uitgave voor Duitsland aanbevolen prijs voor eindafnemers, inclusief de in Duitsland geldende btw, niet verlagen. Indien de uitgever geen prijs voor Duitsland heeft aanbevolen, mag de importeur bij de vaststelling van de eindprijs de door de staat van uitgave vastgestelde of aanbevolen nettoprijs van de uitgever voor eindafnemers, vermeerderd met de in Duitsland geldende btw, niet verlagen.

3) Eenieder die als importeur in een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER), boeken koopt tegen een van de gebruikelijke inkooprijzen in de staat van inkoop afwijkende lagere prijs, kan de door de uitgever voor de staat van uitgave volgens § 2 vast te stellen eindprijs evenredig aan het verkregen handelsvoordeel tegen de gebruikelijke inkooprijzen in de staat van inkoop verlagen. In dit verband gelden kwantumkortingen die typisch zijn voor de branche en overeenkomstige verkoopvoorwaarden als onderdeel van de gebruikelijke inkooprijzen.

(4) Uitgevers of importeurs kunnen de volgende eindprijzen vaststellen:

- 1. serieprijzen,*
- 2. kwantumprijzen,*
- 3. subscriptieprijzen,*
- 4. speciale prijzen voor instellingen die bij de uitgave van bepaalde individuele uitgeverswerken contractueel in een voor de verwezenlijking van het werk doorslaggevende wijze hebben meegewerkt,*
- 5. speciale prijzen voor abonnees van een tijdschrift bij de koop van een boek dat de redactie van dit tijdschrift heeft geschreven of uitgegeven, en*
- 6. toeslagen voor de koop op afbetaling.*

(5) *De vaststelling van verschillende eindprijzen voor een specifieke titel door een uitgever of importeur dan wel hun licentienemer is toegestaan, wanneer dit objectief gerechtvaardigd is.*

§ 7 Uitzonderingen

(1) § 3 geldt niet voor de verkoop van boeken

1. *aan uitgevers of importeurs van boeken, boekhandelaren of hun werknemers en vaste medewerkers voor eigen gebruik,*
2. *aan auteurs van zelfstandige publicaties van een uitgever voor eigen gebruik,*
3. *aan leraren om het gebruik ervan tijdens het onderwijs te testen,*
4. *die wegens beschadiging of een ander gebrek als beschadigd exemplaar zijn gekenmerkt,*
5. *in het kader van een uitverkoop die beperkt is tot een periode van 30 dagen naar aanleiding van de definitieve sluiting van een boekhandel, voor zover de boeken afkomstig zijn uit de gewone voorraden van de sluitende zaak en tevoren met een redelijke termijn aan de leveranciers zijn aangeboden voor terugkoop.*

(2) *Bij de verkoop van boeken kunnen wetenschappelijke bibliotheken die toegankelijk zijn voor alle wetenschappelijk medewerkers op hun gebied, in aanmerking komen voor een korting van maximaal 5 procent, en algemeen toegankelijke gemeentelijke bibliotheken, deelstatelijke bibliotheken en schoolbibliotheken alsmede confessionele bibliotheken en die van de federale strijdkrachten en de federale politie voor een korting van maximaal 10 procent.*

In het geval van collectieve bestellingen van boeken voor het onderwijs in scholen die eigendom zijn van de overheid, van een privaatrechtelijke instelling met een publiek taak, of van particuliere scholen voor algemeen onderwijs die de status van vervangende openbare scholen hebben, geven de verkopers de volgende kortingen: [...]

(4) *De eindverkoper verzuimt zijn plicht uit hoofde van § 3 niet, wanneer hij naar aanleiding van de verkoop van een boek*

1. *producten van geringe waarde of producten die in verhouding tot de waarde van het gekochte boek economisch niet significant zijn, afgeeft*
2. *geringe kosten van de eindafnemer voor het bezoek aan het verkooppunt op zich neemt;*
3. *verzendkosten of speciale aanschaffingskosten draagt; of*
4. *andere bijbehorende diensten voor handelsdoeleinden levert.*

D. Motivering van de prejudiciële verwijzing

- 12 De verwijzende rechter heeft in zijn beslissing in zaak 4 Ob 16l/24s in een vergelijkbare situatie de toepassing van het beginsel van het land van oorsprong ten voordele van de verweerder in die zaak, een Duitse boekhandelaar, bevestigd en is ervan uitgegaan dat diens activiteit in zijn onlineshop binnen het gecoördineerde gebied van richtlijn 2000/31 valt. Geen enkele van de in richtlijn 2000/31 en het Oostenrijkse ECG geregelde afwijkingen van het beginsel van het land van oorsprong is aangenomen. Voorts acht de verwijzende rechter het (met name met het oog op artikel 3, lid 4, van richtlijn 2000/31 en de bijlage bij deze richtlijn) aanvaardbaar dat aan een in een andere lidstaat gevestigde online boekhandelaar met betrekking tot een Oostenrijks reclameverbod op de (in Oostenrijk toegestane) verlening van kortingen tot 5 %, de regeling van artikel 3, lid 2, van richtlijn 2002/31 (beginsel van het land van oorsprong) kan worden tegengeworpen.
- 13 Onlangs is in de Oostenrijkse literatuur het standpunt verdedigd dat artikel 1, lid 6, van richtlijn 2000/31 rechtstreeks moet worden toegepast en dat om die reden het beginsel van het land van oorsprong in een situatie als de onderhavige niet mag worden toegepast (Obwexer, *Buchpreisbindung und elektronischer Geschäftsverkehr*, ecolex 2025/68). Met haar beroep sluit verzoekster aan bij deze argumentatie. Gelet op deze argumenten lijkt het tevens denkbaar, voornoemde regeling van § 7, lid 2, BPrG aan te merken als een maatregel in de zin van artikel 1, lid 6, van richtlijn 2000/31, temeer daar de bepalingen van deze wet in het algemeen tot doel hebben boeken als cultuurgoed te beschermen (zie § 1 leg cit). In de totstandkomingsgeschiedenis van deze wet is eveneens in die zin als volgt uiteengezet (ErläutRV 1743 BlgNR XXVII. GP 1):

„De cultuur- en sociaal-politieke doelstellingen dienen ter bescherming van boeken als cultureel goed en ter zekerstelling van een breed en hoogwaardig fysiek aanbod van boeken en de bevordering van redelijke prijzen voor boeken. Dit wordt met inachtneming van de bedrijfseconomische omstandigheden van het boekwezen middels een verscheidenheid aan titels en een groot aantal verkooppunten gewaarborgd. ”

- 14 De uitlegging van de aangevoerde bepalingen, met name van artikel 1, lid 6, van richtlijn 2000/31, is doorslaggevend voor de beslechting van het geding. Volgens de beoordeling van de verwijzende rechter is er ten aanzien van de prejudiciële vraag geen sprake van een „acte clair”. Het Hof dient derhalve te verduidelijken of het beginsel van het land van oorsprong van richtlijn 2000/31 ook van toepassing is wanneer een Duitse online boekhandelaar (in strijd met een Oostenrijkse reclamebeperking) de tot 5 % beperkte en toegestane verlaging van een vaste minimumprijs voor Duitstalige boeken aankondigt aan eindverbruikers in Oostenrijk.

II.:

[OMISSIS]

Oberste Gerichtshof

Wenen, 11 april 2025

[OMISSIS]